

Bil Mukabil

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Mart 2023

Sismik bir yalnızlığı ihbar ediyor cebbar gece ve ceset yüklü mazisini dilimliyor toprağın teninde.

Sökün eden arylar var saf tutan
Yalnızlıkla bağdaşan bir acının hükmü var içimde
İçerlediğim gamlar seyrediyor
Ben ki seyrüseferinde milimin
Beş karış açık kalan ağızıyla kuşlar avlıyorum
Perakende sevinçler

Toptan hüzün
Top tüfek donandım da geldim
Aşkın titrine bastım parmağımı
Ve devasa bir sus payı söylemde durdum içtimada
Ve hazır ol:
Yüklendim vatan topraklarını küredğim iklim ne ki?

Sefasını süremediğim hayatın uzatmalarını oynuyorum:
Bazen bir şiire denk düştüğüm
Sözcüklerin rotasından çıkıp başımı döndürdüğü
Göğün melankoli yüklü bulutları
Boykot ettiğim kadar da var hayatı ve kötülüğü ve kini
Kindar yüreklerden sökün eden yel gibi
Yoldan çıkan bir duygunun savruk ritmi
Ve kazayağı acıların dem vurduğu

Kelamı yitik şair
Selamı yitik şehir
Sandaldan sandala uzanan kürek gibi
Küredğim önüm ve küstüğüm
Külliyen âşık olup yandığım
Bazense solduğum
Solgun yüzünde gecenin
Tefe tutulan mehtap gibi
Nasıl da dolgun ve doygun gökyüzü

Hazan ertesi kış gibi
Kış ertesi bahar
Celladına âşık olan hükümlünün giydiği
O izafi can yeleşti...
Kopuk düğmelerinden öyküler yazdığım
Bilinmezsin izinde saf tutan gizin
Sırlı aynaya duyduğu aşkı
İçime çektiğim nefes ertesi
Başa dönen yaşam şarkısı
O kırık plak ve kırık iğne
Sevici gölgelerin uzağında bir hece
Aşkın idamesi

Özlemin ikamesi
Hüzne şerh düşen şiirin gövde gösterisi
Bil mukabil kaderim
Yüzü suyuna hürmeten tasniflediğim düşlerim
Ve kaderin cilvesi
Cehaletin bıçkın sesi
Rüzgâra kapılıp koyulduğum yol gibi
Dalıma uzak
Köküme tutkulu
Bir gülün şeceresi
Gülümseyen ruhumda saklı ibaresi
Hem ömrün hem ölümün
Solunda esen yel gibi
Yâd edilesi

Mazinin mimarı
Çöken binaların çığılığı
İnsan olmanın kudreti ve acizliği
Hacizli düşlerime şerh düşen gerçeklerin şeceresi
Hüzne biat
Aşka tuzak
Bu yalnızlığa inat
Şah damarımdan yakın olana duyduğum sevgi ve hürmet

Yana yakıla yaşamazken
Yerle yeksan olmuş ruhumdan sızan

O vaveyla
Fısıltının ertesini
Arşı alaya çıkan sesim ve çığığım
Bir kafiyeye kadar uyumlu olsaydım keşke hayata
Böyle gelmiş böyle gider madem
Matemimle sevişen mabedim
Meltemin dualarına eşlik ettiğii
Yarenim ve yârim ve kalemim

Dik başlı bir acı
Derinde saklı tevazu
Öykümse henüz şimdi başladı:
Bil mukabil, hayat
Aşka biat
Tutuklu kalbim ve rotam
Bu yoldan dönüş yok madem
Duygular fora, azizim
Nemli göğün namına yaraşır bir haykırışla
Diktiğim sökükleri bilinmez
Gaipten gelen coşkuma ve hüznüme
Şerh düşen kaderin güncesi
Nasıl ki aşka namzet her şiir
Nasıl ki aşka namzet ömür
Kehanetin ertesini yüzümde açan binlerce gül
İsimle baş koyduğum şu yolun bitimi
Rast geldiğim kendime
Dikenlerimi dahi sevebildiğim bir ömrün ertesini
Sadık olduğum kadar kaderime, kökümeye...